

7. gr.

Nú dvelst, að fyrirhugað Elliheimili Auðarsjóðs sé reist, en minningarsjóðurinn á hinn veginn orðinn svo stór, að hann sé stuðningshæfur til úthlutunar eftir dómi sjóðstjórnarinnar, og getur þá stjórnin ráðstafað $\frac{3}{4}$ — þremur fjórðu — hlutum vaxtanna innan takmarka Þingeyrarhrepps, eftir þeim ákvæðum, sem fyrir getur.

6

8 jan.

8. gr.

Skipulagsskrá þessari verður ekki breytt, nema allir stjórnendur sjóðsins séu því sammála.

9. gr.

Leita skal staðfestingar forseta Íslands á skipulagsskrá þessari, og skal hún birt í B-deild Stjórnartíðindanna.

Þingeyri, 30. júní 1945.

REGLUGERÐ

um innflutning og gjaldeyrismeðferð.

7

16. jan.

Samkvæmt heimild í lögum nr. 91 30. nóv. 1945 er hér með sett eftirfarandi reglugerð um innflutning og gjaldeyrismeðferð:

1. gr.

Engar vörur, sem háðar eru leyfisveitingum samkvæmt 1. tölulið 2. gr. laga um innflutning og gjaldeyrismeðferð, nr. 91 30. nóv. 1945, má flytja til landsins án leyfis viðskiptaráðs.

Leyfi viðskiptaráðs þarf þó ekki til að flytja til landsins:

1. Fatnað og aðrar ferðanauðsynjar, sem tilheyra farþegum, sem koma hingað til lands frá útlöndum, að svo miklu leyti sem tolfertlitsmenn telja farangur þenna til eigin afnota farþeganna á ferðalaginu.
2. Íslenskar vörur, sem endursendar eru til landsins frá útlöndum, ef þær eru endursendar í sömu umbúðum og þær voru sendar í héðan, og þeim fylgir vottorð erlendra tollstjórnar um það, að varan sé komin í erlent tollumdæmi héðan og send þaðan í sömu umbúðum og hún kom þangað.
3. Vörur, sem ætlaðar eru til afnota sendiherra erlendra ríkja og annarra, sem samkvæmt venju njóta hér tollfrelsis, eftir nánari reglum, sem fjármálaráðherra setur.

2. gr.

Hver sá, sem flytja vill til landsins vörur, sem háðar eru leyfisveitingum samkvæmt 1. tölulið 2. gr. laganna, skal senda viðskiptaráði umsókn um það með hæfilegum fyrirvara, og skulu umsókninni fylgja þau gögn og skýrslur, er viðskiptaráð krefst.

Leyfi, sem viðskiptaráð veitir til innflutnings, er jafnframt leyfi til þess að láta af hendi gjaldeyri til greiðslu varanna, nema annað sé tekið fram. — Viðskiptaráð getur sett þau skilyrði fyrir leyfisveitingum, sem því þykir ástæða til, samanber þó lög um nýbyggingarráð frá 24. nóv. 1944.

3. gr.

Skipstjórar, farstjórar og afgreiðslumenn skipa og annarra farartækja mega ekki afhenda viðtakendum aðfluttar vörur, sem leyfi þarf til að flytja megi hingað

7 til lands, nema með samþykki hlutaðeigandi tollstjóra eða umboðsmanns hans, en 16. jan. þeir veita ekki slíkt samþykki, nema fyrir liggi leyfi viðskiptaráðs til að flytja vörurnar inn.

Póstafgreiðslumenn afhenda ekki vörur, sem koma frá útlöndum í pósti og háðar eru leyfisveitingum, nema fyrir liggi leyfi viðskiptaráðs til að flytja vörurnar inn.

4. gr.

Innflytjendum ber að afhenda tollstjórum og umboðsmönnum þeirra innkaupsreikninga í tvíriti yfir vörurnar, ef þær hafa verið keyptar erlendis, ásamt innflutningsleyfum fyrir þeim vörum, sem háðar eru leyfisveitingum, áður en þær eru teknar til tollmeðferðar, en þegar vörur eru tollskoðaðar skal bera innflutningsleyfin saman við innkaupsreikningana og vörurnar.

Þegar vörur eru tollafgreiddar, skal afhenda innflytjendum annað eintak innkaupsreikninganna með áritun um að innflutningur hafi farið fram. Skal þetta eintak vera til afnota fyrir gjaldeyriseftirlitið.

5. gr.

Að fráskildum greiðslum fyrir vöruinnflutning, sem er ekki háður leyfisveitingum samkvæmt 1. tölulið 2. gr. laganna, má engan gjaldeyri láta af hendi án leyfis viðskiptaráðs, nema séu greiðslur vegna ríkissjóðs eða banka eða vextir og afborganir bæjar- og sveitarfélaga.

Landsbanki Íslands og Útvegsbanki Íslands h.f. hafa einkarétt til þess að verzla með erlendan gjaldeyri. Þó er pósthjórnninni heimil slík verzlun innan þeirra takmarka sem viðskiptamálaráðherra setur.

Að selja erlendan gjaldeyri er að láta hann af hendi fyrir íslenzkan gjaldeyri eða aðra greiðslu, í hverju sem er fólgin, en að kaupa erlendan gjaldeyri er að fá hann fyrir íslenzkan gjaldeyri eða aðra greiðslu í hverju sem fólgin er.

Til gjaldeyris teljast myntaðir peningar, peningaseðlar, ávisanir, vixlar, skuldbréf og önnur verðbréf og skuldbindingar, sem hljóða um greiðslu í peningum.

Landsbanki Íslands og Útvegsbanki Íslands h.f. skulu undir umsjá viðskiptamálaráðuneytisins hafa öruggt eftirlit með því, að misnotkun á erlendum gjaldeyri eigi sér ekki stað í skjóli frjáls innflutnings. Skulu bankarnir setja upp sameiginlega gjaldeyrisskrifstofu og haga þessu eftirliti þannig, að það verði sem hagkvæmast og öruggast. Þeim, sem kaupa vilja erlendan gjaldeyri til þess að greiða fyrirfram vörur eða annað, skal skylt að láta afgreiðslubankanum í té skuldbindingu í tvíriti um að leggja fyrir sameiginlega gjaldeyriseftirlitsskrifstofu bankanna innan hæfilegs tíma innflutningsskjöl frá erlendum aðila með áritun tollstjóra um að innflutningur hafi farið fram, eða ef um er að ræða greiðslur fyrir annað en vörur, önnur gögn, sem gjaldeyriseftirlitsskrifstofan telur fullnægjandi, til sönnunar því að gjaldeyrinum hafi verið ráðstafað í samræmi við gjaldeyrisleyfið, eða önnur skilyrði, sem sett hafa verið. Enn fremur að endurgreiða afgreiðslubankanum í sama gjaldeyri þann afgang, sem verða kann, eða alla fjárhæðina, ef svo fer að fyrirhuguð kaup takast ekki eða að ástæðan til yfirfærslunnar fellur niður af öðrum orsökum. Ef frekari dráttur, en gert er ráð fyrir í upphafi, verður á fullnægingu þessara skuldbindinga, er viðskiptamönnum skylt að gera gjaldeyriseftirlitsskrifstofunni skriflega fulla grein fyrir ástæðum til þess. Bregðist þetta skal gjaldeyris-skrifstofunni skylt að tilkynna viðskiptaráði þetta og tekur það frekari ákvörðun í málinu.

Gjaldeyrisskrifstofu bankanna er skylt að láta viðskiptaráði í té allar þær upplýsingar um gjaldeyrisverzlunina, sem það kann að óska.

Allur erlendur gjaldeyri, sem menn eiga eða eignast, skal seldur áður greind-

um bönkum. Undanskilið þessu er það fé, sem lagt hefur verið í nýbyggingasjóð 7 í erlendum gjaldeyri og váttryggingarandvirði skipa, greitt í erlendum gjaldeyri. 16. jan. Skal slíkur gjaldeyris vera í vörzlu bankanna eða undir þeirra eftirliti.

6. gr.

Erlendis er eigendum íslenzkra skipa og annarra farartækja heimilt að láta af hendi erlendan gjaldeyri, sem þeir fá í flutningsgjöld, fargjöld og önnur slík gjöld, sem þar eru innt af hendi til greiðslu á skyldugreiðslum til skipverja og starfsmanna sinna erlendis og á öðrum nauðsynlegum kostnaði vegna afgreiðslu og veru skipanna og farartækjanna erlendis, svo og nauðsynjum skipanna og farartækjanna þar til er þau koma hingað, en skylt er eigendum skipanna og farartækjanna að gera Landsbanka Íslands fullnægjandi grein fyrir öllum slíkum greiðslum í erlendum gjaldeyri. — Enn fremur getur Landsbanki Íslands heimilað innlendum váttryggingarfélagum, sem endurtryggja erlendis, að ráðstafa þeim erlendum gjaldeyri, sem þau fá greiddan í iðgjöldum og tjonabætur, en aðeins til greiðslu á endurtryggingargjöldum og öðrum eðlilegum kostnaði við tryggingarstarfsemina í því landi þar sem gjaldeyristeknanna er aflað, en skylt er þeim að gera Landsbanka Íslands ársfjórðungslega fullnægjandi grein fyrir ráðstöfun gjaldeyrisins.

7. gr.

Öllum erlendum gjaldeyri, sem bankarnir kaupa, skal skipt milli þeirra þannig, að Útvegsbankinn fái $\frac{1}{3}$ hluta alls gjaldeyrisins, ef hann óskar þess, fyrir innkaupsverð, hlutfallslega af hverri mynt, sem keypt er á mánuði hverjum.

Hlutfalli þessu getur ráðherra breytt, ef báðir bankarnir samþykkja.

8. gr.

Útflytjendum íslenzkra afurða og annarra vara er skylt að láta koma fyrir þær erlendan gjaldeyri og afhenda hann til banka þeirra, er um getur í 5. gr.

Skylda þessi nær þó ekki til:

1. Fatnaðar og annarra nauðsynja, sem farþegar á skipum eða öðrum farartækjum hafa með sér til útlanda til eigin nota á ferðalaginu.
2. Notaðra heimilismuna og annarra nauðsynja manna, sem eru að flytja til útlanda.
3. Endursendra aðfluttra vara, sem ekki eru seldar til útlanda eða eiga að seljast þar og engin greiðsla kemur fyrir, nema greitt hafi verið fyrir þær við innflutning.
4. Gjafa og sýnishorna, sem engin greiðsla kemur fyrir.

9. gr.

Áður en vörur eru fluttar héðan til útlanda, skulu útflytjendur afhenda tollstjóra eða umboðsmanni hans skýrslu á þar til gerð eyðublað um hina útfluttu vöru, og afrit af farmskírteini eða fylgibréfi yfir vörunar, ef það hefur verið gefið út fyrir þeim, svo og afrit af sölureikningi yfir vöruna, ef salan hefur farið fram, en ef salan fór fram síðar, þá skuldbindingu um að afhenda sölureikning, þegar salan hefur átt sér stað.

Sölureikningar fyrir útfluttar vörur skulu hljóða um greiðslu í erlendri mynt, en á skýrslum þeim, sem um ræðir í 1. málsgr., skal söluverðið gefið upp í íslenzkri mynt og skal miða við dagsgengi.

Skýrslur þær og skjöl sem ræðir um í 1. málsgr. þessarar greinar, skulu afhentar svo tímanlega, að fram geti farið skoðun á vörunum, ef þörf krefur, áður en ferming þeirra á sér stað. Skýrslu þarf þó ekki að gefa um vörur þær, sem um ræðir í tölulíðunum 1—4 í 8. gr. Hins vegar ber að framvísa öllum slíkum vörum

7 fyrir tolleftirlitsmanni, sem er að rannsókni í skipi eða farartæki eða afgreiðir það 16. jan. til útlanda.

Útflytjendur ísfisks, sem seldur er á erlendum markaði, skulu senda Landsbanka Íslands skilagrein (yfirlitsreikning) yfir hverja einstaka sölu, frá aðilum þeim, sem annast söluna erlendis, strax og þær berast, og enn fremur önnur gögn í þessu sambandi, sem bankinn kann að óska eftir, samkvæmt 11. gr.

10. gr.

Skýrsla sú eða yfirlýsing, sem ræðir um í 9. gr., skal vera skrifleg og tilgreina eftirtalin atriði:

1. Tölu, magn og tegund varanna.
2. Söluverð, ef salan hefur farið fram, annars fob.gangverð varanna.
3. Allan kostnað sem greiddur er í íslenskum gjaldeyri og fellur á vörurnar til útlanda, svo sem flutningsgjöld og váttryggingu.
4. Ákvörðunarstað varanna.
5. Nafn og heimili viðtakanda varanna.
6. Hvar og hvernig vörurnar séu greiddar eða eigi að greiðast:
 - a. Hafi vörurnar verið greiddar fyrir fram, ber útflytjendum að leggja fram vottorð frá hönkunum um það, að þeir hafi mótttekið andvirðið í erlendum gjaldeyri.
 - b. Eigi greiðsla að fara fram síðar, ber útflytjendum að undirrita skuldbindingu um það, að skila andvirðinu í erlendum gjaldeyri til bankanna og skal þá tilgreint hvenær og í hvaða banka greiðslan sé væntanleg.

11. gr.

Landsbanki Íslands hefur eftirlit með því að til skila komi allur gjaldeyrir sem á að greiðast fyrir útfluttar vörur og annað, sem greiðast á með erlendum gjaldeyri, og getur hann krafizt upplýsinga og skýrslna í því sambandi, er hann telur nauðsynlegar. Skal hann gefa viðskiptamálaráðuneytinu vikulega skýrslu um innborganir, sem hönkunum berast í erlendum gjaldeyri.

12. gr.

Annað samrit af farmskrá þeirri, sem ræðir um í 1. mgr. 33. gr. laga nr. 63 31. des. 1937, skulu tollstjórar eða umboðsmenn þeirra senda Landsbanka Íslands, ásamt skjölum þeim, sem ræðir um í 9. gr.

Aðalfarmskrá þá, sem ræðir um í 2. mgr. 33. gr. frammannefndra laga nr. 63 31. des. 1937, skulu tollstjórar eða umboðsmenn þeirra fyrst um sinn og þar til er önnur skipun verður á því gerð, senda Landsbanka Íslands.

Auk farmskráa, sem skipstjórar, farstjórar og afgreiðslumenn skipa og annarra farartækja skulu gera yfir útflutningsvörur, sem skipið eða farartækið hefur tekið til flutnings og koma á farmskrá, skulu skipstjórar eða farstjórar gera og afhenda tolleftirlitsmanni, áður en skipið eða farartækið leggur úr höfn, skrá yfir vörur þær, sem skipið eða farartækið hefur tekið úr landi og ætlaðar eru útflutningsskipinu eða farartækinu sjálfu, skipverjum eða starfsmönnum og farþegum til neyzlu og notkunar í skipinu eða farartækinu.

Skipstjórar eða farstjórar eru enn fremur skyldir til að gefa tolleftirlitsmanni, ef ástæða þykir til, skýrslu um það, hvernig vörur þær, sem ræðir um í 3. mgr. þessarar greinar, hafa verið greiddar og til hvers eða hverra greiðslan hefur gengið eða á að ganga.

13. gr.

7

Bannað er að flytja íslenzkan og erlendan gjaldmiðil (seðla og mynt) úr landi, þó er farþegum heimilt að taka með sér til útlanda til notkunar þar 150 krónur í íslenskum gjaldeyri, eða jafngildi þess í erlendum gjaldeyri. 16. jan.

14. gr.

Tollstjórar, hver fyrir sitt umdæmi, skulu láta Hagstofu Íslands í té nákvæma skýrslu um magn, tegund og söluverð útfluttrar vöru, jafnskjótt og skip eða farartæki, sem vöruna flytur, leggur frá landi. Enn fremur skulu þeir eigi síðar en 5. hvers mánaðar láta hagstofunni í té skýrslu um innflutning í næsta mánuði á undan, og skal skýrslan vera í því formi, sem hagstofustjóri ákveður.

15. gr.

Hver sá, er fær innflutningsleyfi, greiði $\frac{1}{2}\%$ af þeirri fjárhæð er leyfið hljóðar um, þó aldrei minna en 1 krónu fyrir hvert leyfi. Gjald þetta greiðir leyfishafi tollstjóra, umboðsmanni hans eða póstafgreiðslumanni í fyrsta sinn og leyfinu er framvísað og greiðist gjaldið þá af öllu leyfinu.

Leyfið beri með sér, hvort leyfisgjaldið skuli renna til nýbyggingarráðs eða viðskiptaráðs og skal tollstjóri halda leyfisgjöldum þessum aðgreindum.

16. gr.

Viðskiptaráð getur veitt undanþágu frá ákvæðum reglugerðar þessarar, ef sérstaklega stendur á, enda komi samþykki ráðherra til.

17. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 100000.00. Ef miklar sakir eru eða brot er ítrekað, má svipta sökunaut rétti til verzlunar. Upptaka eigna samkvæmt 69. gr. hegningarlaga er og heimil.

Það telst meðal annars brot á reglugerðinni að brjóta þau ákvæði, sem viðskiptaráð hefur sett sem skilyrði fyrir leyfisveitingu, að rjúfa þær skuldbindingar, sem menn hafa tekið á sig samkvæmt fyrirmælum reglugerðar þessarar og gefa rangar þær yfirlýsingar, sem fyrirskipaðar eru, eða vanræksla í að gefa slíkar yfirlýsingar eða skuldbindingar.

18. gr.

Með reglugerð þessari er numin úr gildi reglugerð nr. 77 3. apríl 1943, um innflutning og gjaldeyrisverzlun.

19. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Viðskiptamálaráðuneytið, 16. janúar 1946.

Pétur Magnússon.

Jón Guðmundsson.